

ŞÜKÜR Kİ DAYAK YEMEDİM

Değerli dostlar! en zor şey insanın kendini ifade etmesidir. Zor olan şeyi kendimi zorlayarak yaşadığım bir olayı size anlatmak istiyorum. Ancak bu yazımı daha iyi anlamınız için www.kadirkeskin.net adlı sitemden 1- Yaz kursları başlarken öğretmen sendikalarına ve emekli din görevlisi arkadaşlara çağırım, 2- Ali Rıza çevik İlkokulu Sınıf öğretmeni Sayın Hayrettin Güngör'ü tanıdım Siz de Tanıyın 3- Çocuk- Cami Buluşması adlı yazılarımı okumanız lazım.

Öğrenciliğim İzmir'de geçti. Beni İzmir'de Kestane Pazarı öğrenci yurdunda kalarak okumama vesile olan Ödemişli merhum Mustafa Köseoğlu ağabeyim ile Kestane pazarı hayırseverleri Merhum Hacı Raif Cilasun ile Ali Rıza Güven amcalara her zaman minnettarım. Allah onlardan razı olsun. Mekânları cennet olsun. Doğduğum yer, Afyon ilin Dazkırı ilçesinin bir orman köyü olan Çiftlik köyü. Yer bakır, gök bakır... Fakir köyün en fakir ailesinin çocuğuydum. Bu köyden İzmir'de çocuk okutmak! Rüyada gören hayra yoramaz, olacak şey değil. Ama Rabbim nasip edince insanın önündeki engeller düz ovaya dönüşüyor. Öğrencilik yıllarımdan unutamadığım ve belleğimde derin iz bırakan anım, bir bayram tatili için köyüme geldiğimde tatil dönüşü yol param için rahmetli babamın kapı kapı dalaşarak komşulardan nasıl borç para temin ettiği, dün gibi hafızamda, Bu nedenle öğrenciliğim, hafta sonlarında İzmir'de inşaatlarda, yazın da söke ovasında pamuk çapalamakla geçti. Bir daha yol paramı temin etmeden tatillerde köyüme gitmedim. Buraya kadar ki satırlarımı utanmadan yazıyorum. Şimdiki yazacaklarımı da affınıza sığınarak, utanarak yazıyorum. Bir ilçe müftüsünün davranışı çok gücüme gitti onun için bunları yazıyorum. Sakın kendini meth ediyor diye aklınıza bir şey gelmesin. Kursağımda hayırseverlerin lokması var. Amacım bu lokmaların hakkını vermek ve ödemek. Makamında meramımı anlatamadığım, genç müftünün de niyetimi öğrenmesi bakımından bunları yazmak zorunda kalıyorum. Lütfen aşağıdaki satırlarımı yanlış değerlendirmeyin.

Türkiye Cumhuriyeti Milli Eğitim Bakanlığı Bana 35 yıl Din bilgisi öğretmenliği yaptırdı. 35 yılın 27 yılı da lise müdürlüğü ile geçti. Bunun 20 yıla yakını da Manisa Lisesi idaresinde geçti. 127 yıllık tarihi olan Manisa Lisesi'nin tarihinde benim kadar uzun idarecilik yapan olmadı. 4 Kitabım var 1- 40 Gün 40

Programlı Yaz Tatili Dini Bilgiler Kitabı (25. Baskı ile 39.000 'ne ulaşmış olup tamamı ücretsiz dağıtıldı) 2- Yöneticinin Günlüğünden Eğitim Öğretim Dedikleri (11. Baskı ile 14.000),3- Manisa 'da Vakıf İzleri ve İz Bırakanlar (3.000 2. baskısı İl Özel İdaresi tarafından yapıldı.) 4- Eğitimde Fırsat Eşitliği 5- MABEMLİ Öğrencilerin İçinden gelenler 6- Yalancılar Kahvesi (kısmet olursa Ekim de basılacak). Yine utanarak yazmaya devam ediyorum. Almanya Darmstadt ve Bielefelde şehirlerinde işçi çocuklarımızın din eğitim çalışmalarında ve Din Eğitimi müfredatı çalışmalarında bulundum. Belediye Başkanlarımızdan Sayın Bülent KAR'ın talebi üzerine "EĞİTİMDE FIRSAT EŞİTLİĞİ" projemi hayata geçirerek dar gelirli yoksul aile çocukları için ücretsiz MABEM dershanesini kurdum (halen bu dershane büyük Şehir Belediyesi bünyesinde faaliyetine devam etmektedir. Mevcut yönetimin gelmesiyle kendi partilerinden olmamam gerekçesiyle projesi bana ait olan 3 sene kurucu müdürlüğünü yaptığım dershanedeki görevime son verdiler. Soma Belediyesi Başkanı Sayın Hasan ERGENE'nin daveti üzerine Soma'da SOBEM dershanesini kurdum ve bu dershanelerin 7 yıl kurucu müdürlüğünü yaptım. Balıkesir ve diğer illerde de ücretsiz dershanelerin kurulması için bilgi desteğinde bulundum. Şu anda Gaziantep Şahinbey Belediyesi dershanelerinin başında da Manisa MABEM ve Soma'da SOBEM dershanesinde müdür yardımcım olarak beraber çalıştığımız genç eğitimci Tunçay ARTUK kardeşim bulunmaktadır. Bu arada müftünün bağlı olduğu Diyanet İşleri Başkanlığı- Diyanet Vakfına ait olan İzmir Özel Bornova Kolejinde Din Bilgisi öğretmenliği yaptım, halen de Özel Hedef Kolejinde Din Bilgisi öğretmenliğimin yanında kışın okullarda, üniversitelerde ve cezaevlerinde eğitim seminerlerim ve konferanslarıma devam etmekteyim. 185. seminerimi İzmir'in Ödemiş ilçesinde verdim. 2000 yılında emekli oldum. Oğünden beri hiç aksatmadığım yaz Kuran kurslarında Manisa merkezde ve yolum düştüğün ilçelerde her gün bir camiye bilgisayarımı giderek bir saat din bilgisi dersi sunumlarında bulunuyordum. Yaz kurslarında camilerde yaptığım derslerin manevi hazzını satırlara dökmem mümkün değil. Dersten sonra çocuklar etrafımda halka olarak " Hocam tekrar gel, çok iyi ders anlatıyorsun" yakarışları beni mıknatıs gibi camilere çekiyordu. Zaten çocukların ilgi ve alakasını, dikkatlerini siz okuyucularım da facebook sahifem ile yazılarımın altındaki resimlerde görüyorsunuz. Taa...ki 24 Temmuz Cuma gününe kadar. Bu çalışmalarımı 15 yıldır Manisa merkez camilerinde, Manisa ilçelerinde (Salihli-Soma- Kırkağaç) ailemi ziyaret etmek için gittiğim Afyon ve ilçelerinde hatta

Aliğa ve Şakran camilerinde bu görevimi hiç aksatmadan devam ettirdim. Allah razı olsun bütün müftü beyler bana imkân verdi, destek oldu. Emekli olduğum iki bin yılından beri Manisa'dan gelip geçen hiçbir İl Müftüsü bu çalışmalarına engel olmadı, üstelik destek oldular. Şu an ki il Müftümüz Sayın Sinan CİHAN Beyefendi zamanında da bu görevimi aksatmadan yürüttüm. Manisa'da gidemediğim cami bir elin parmağını geçmez. Kendim yazın Sultan yaylasında oturmama rağmen yine her gün Manisa'ya inerek bu görevimi ifa ederken, 24 Temmuz Cuma günü Laleli semtindeki camileri planlamıştım. Belirtilen tarihte Mesir Camiine gittim Hocadan izin alarak Flaş belleğimi bilgisayara taktım, derse başladıktan sonra Hocada bir tedirginlik gördüm. "Hayrola hocam" dedim. Hoca : " Müftü Bey müsaade etmiyor" dedi. Ben de kendisine il müftüsünü kastederek "Müftü beyin haberi var ben 15 yıldan beri bu hizmete devam ediyorum" dediğimde. "İlçe müftüsü müsaade etmiyor" dedi. O ana kadar ilçe müftüsünün Mesir camiinin altında olduğunu Allah var bilmiyordum. Bilseydim nezaketen ziyaret eder, kendisine bilgi verirdim. Bunun üzerine hocamızı zor durumda bırakmamak amacıyla dersimi yarıda keserek hemen caminin altındaki kapısı açık olan müftü beyin makam odasına selam vererek "Tanışalım sayın Müftüm; ben Kadir Keskin" der demez, kendisi de sert ve haşin bir ifade ile " Ben de Yunusemre Müftüsü (...) dedi. Edasına öfkesine bir anlam veremedim ve kendimi ifade etmeye çalıştım; "Emekli din bilgisi öğretmeni olduğumu, 15 yıldır da camilerde din bilgisi derslerine devam ettiğimi, bütün müftülerin bana izin verdiğini" söylediğim halde, yine sert bir ifade ile "ders vermeme müsaade etmeyeceğini" söyledi. Kendisine bu masada oturmasının sebebini sordum. Bunun üzerine tamamen sertleşen genç müftü: " Külhanbeyi gibi odaya girdiğimi " söyleyerek sertleşmeye devam edince kendisine ben de, "Sayın Müftüm, Yanlış yapıyorsun, bu makam dinimizin sempatik yüzüdür. Bu haşin davranışına bir anlam veremedim. Üstelik de bu makama yaşım icabı nasıl girileceğini sizden daha iyi bilirim. Ben size Allah'ın selamını vererek bu odaya girdim. Başka nasıl girmemi bekliyorsunuz? Sonra bu makam şahsınızın değil, oturduğunuz koltukta babanızın parası ile alınmadı. Yaşınızdan daha uzun süre bu koltuklarda ben de oturdum" der demez, Müftü bey hışımla personeline " Polis çağırın" diye bağırdı. Korkumdan değil, hem kendisinin, hem de kendimin medyaya malzeme olmamamız açısından odayı terk ettim.

Yetmiş bir yaşındayım, elli yılı aşan kesintisiz meslek hayatım var ve bu süre, Sayın Müftünün yaşından fazla. Sanırım yaşı, çocuklarımdan daha küçük. Müftü beyin bu durumu çok gücüme gitti. Konuyu halledecek kişilere aktardım amacım müftü beyi şikâyet değil, arkamdan bakıp kalan öğrencilere yarım kalan dersimi tamamlamaktı. Fakat ne bürokrasinin, ne de ilin en üst etkili siyasilerin dersimi tamamlatmalarına güçleri yetmedi. Amacım bağcıyı dövmek değil, üzüm yemekti. Cesur müftü, maalesef üzüm yedirmedi. Dokuz Eylül Üniversitesi, Celal Bayar Üniversitesi, Konya Necmettin Erbakan Üniversitesi, Konya, Manisa, Afyon- Dinar Ödemiş cezaevlerine, 20 ilde dolaştığım liselerin sayısı 200 'e yaklaşırken ve buralara davetli olarak çağrılmama rağmen kendi ayağımla fisebililleh ders vermek için gittiğim Mesir camiinden kelimenin en hafif tabiriyle müftü tarafından kovuldum.-

Dini hizmetleri için koltuk işgal eden, babası yaşındaki bir meslektaşının kalbini kırarak kapı dışarı eden genç müftümüzü bu başarısından dolayı kutluyorum. Kabul etmek lazım ki koltuğunun hakkını veren bir bürokrat(!). Genç müftü, Yunusemre Müftüsünün müsaade etmediği cami derslerime, şimdi eğitim yanıklısı, oturduğu koltuğun idraki içinde olan Aliğa Müftüsü Sayın Enes Müslümoğlu Beyefendi meslektaşımın müsaadesiyle Aliğa ve Şakran camilerinde devam ediyorum. Bugün de kısmet olursa Şakran Cezaevi yetkililerinin daveti üzerine Şakran Cezaevi kampsünde kalan personelin çocuklarına, 11 Ağustos salı günü de Şakran 2 nolu T tipi cezaevinde Mahkûm kardeşlerimle beraber olacağım. Bu yörede bana camilerin kapısını arkasına kadar açan Aliğa müftüsü Sayın Enes Müslümoğlu Beyefendi kardeşime çok çok teşekkür ediyorum, şükranlarımı sunuyorum. Varsın genç müftü makam gücü ve gururu ile kendi yaşından daha büyük meslek hayatı olan meslektaşına cami kapılarını kapatsın. Yeter ki siz kımıldayın. Allah, yeni yeni kapıları arkasına kadar açıyor.

Genç Müftüye son sözüm: “ Sayın müftü bey! Meslektaşız. Dini meslek edinmiş, dinden karın doyuran, dinden masa unvan sahibi olan insanlarız. O masada din yüzünden oturuyorsunuz. Mesleğimizin maddi olarak ülkemize bir katma değeri söz konusu değildir. Bizim görevimiz dinini diyanetini bilen, hak ve hukuka saygı duyan insanlar yetiştirerek insanların öldürülmemesi, okulların, kundaklanmaması, kamuya ait arabaların ve binaların zarar görmemesi, vatandaşlarımızın ürettiği katma değerlerin heba olmaması için Allah'tan

korkan, milletini seven, çevreyi koruyan, her türlü canlıya merhamet duygusuyla bezenmiş insanlar yetiştirmektedir. Bizim büyüklerimiz derler diki: “ Her mesleğin emekliliği olur, ama din görevlisinin emekliliği olmaz “ derlerdi. Biz bu ilkelerle yetiştik. Sanırım size de aynı şeyi söylemişlerdir. Çünkü yetiştığımız kurum aynı kurum. Keşke beni nezaketle karşılayıp, odana oturtup da beni bir dinleseydiniz. Müftü olarak size o haşinlik hiç yakışmadı. Bizim peygamberimiz dâhil, Hz. Musa, Hz. İsa çobanlığa dikkat çekmişlerdir. İyi çoban sürülerini kurtarmak için kendi hayatını feda eder. Biri bile kaybolsun istemez. Peygamberler ümmetinin bir çobanıdır. Hiçbir ferdinin yanlışa düşüp ebedi hayatlarının heder olmaması için olmadık sıkıntılara göğüs germişlerdir. Anne babaları, devlet başkanlarını, varisleri olarak bizleri maiyetinden sorumlu çoban olarak görmüşlerdir. Yüce peygamberimizin toplumun eğitimi için mecazi olarak çobanlığa nasıl vurgu yaptığını sanırım müftü olarak siz benden daha iyi biliyorsunuz. Yazımı bu konuda Hz. İsa'nın bir sözüyle bitireyim. Hz. İsa “Ben iyi yürekli bir çobanım. İyi çoban sürülerini kurtarmak için kendi hayatını feda eder, biri bile kaybolsun istemez” Hâşâ biz peygamber değiliz. Ben de hiçbir maddi menfaat beklemeden iyi niyetli bir öğretmen olarak camileri dolaşıyorum. Din Bilgisi öğretmeni olarak rızkımı temin ettim, çocuklarımı okuttum, ev dam ve unvan sahibi oldum. Amacım birazda mesleğime ücretsiz hizmet ederek bilginizin ve birikiminizin zekâtını vererek okumama vesile olan hayırseverlere, İzmir Kestane Pazarına olan borcumu ödemektir. Ama çok yanlış yaptınız. Size eski bir idareci olarak tavsiyem, kim, nasıl ne şekilde odanıza girerse girsin, buyur edin önce oturtun, dinimizin güler yüzüyle gülerek misafirinizi karşılayın. Dünya güzeli peygamberimize “ Ne kadar çirkinsin” diyen Ebu Cehil'e bile O yüce insan tebessüm ederek karşılık vermiş. Huzurunuzda gelen insanın işini yapmasanız bile gelen kişiyi gönül ferahlığı ile odanızdan ayrılmasını sağlayın. İdarecilik budur. Sizin davranışınız idarecilikle hiç örtüşmedi. Ama yukarıda da ifade ettiğim gibi siz Mesir Camisinin kapısını kapattınız ama aynı koltukta oturan bir başka meslektaşınız yöresinde bulunan bütün camilerin yanında Şakran'da bulunan tam 7 tane cezaevinin kapılarını arkasına kadar açiverdi.

Sayın müftüm artık sözü fazla uzatmayayım. Yazımı çok sevdiğim İslam büyüklerimizin bir sözüyle bitireyim.

“Gayret bizden, Tefvik Cenab-ı Haktan.” Allah hepimize razı olacağı gayretler nasip etsin. AMİN...

Not: Köşe yazarımız Kadir Keskin Aliğa- Yeni Şakran Bölük camiinde öğrencilerle beraber.